

در حباب افکار ما آثار شگفت انگیز خلقت مانند الگوهای منظم خودنمایی می کنند:

نغمه ی بلبل بر شاخساران، لبخند غوک در برکه و پرواز پرستوها و حشرات در طبیعت، لذت از بهار را دوچندان می کنند.

منظره ی گل های گلگون باغ، بوته های تمشک در جنگل و خوشه های طلایی گندم، لذت از فصل تابستان را برای همیشه به یادمان می سپارد.

در جشنواره ی پاییز، انواع درختان به جز کاج و سرو و صنوبر، لباس های آتشین و ارغوانی به تن کرده و به پیشواز فصل سپید زمستان می روند.

زمستان نیز با لباس براق خود که پوشیده از برف و یخ است از راه می رسد و همه جا را سفیدپوش می کند. ما نیز با پوشیدن لباس های تیره که گرما و نور بیش تری از خورشید جهان افروز را جذب می کنند، هو شیار و آگاه، به نظاره ی هنرمندی نقاش چیره دست طبیعت یعنی خداوند بزرگ می نشینیم و او را سپاس می گوئیم.